

[Jørgen Jørgensen.]

dels med det for Øje, at en Konflikt kunde føre til, at Landbrugsarbejdet, naar alle var organiserede, standsede en skønne Dag ved en Strejke ligesom Typografstrejken, og det kunde være meget farligt for Landet. Af den Grund gik jeg imod dette Krav fra Arbejds mændenes Side og blev stærkt kritiseret i den socialdemokratiske Presse for min reaktionære Indstilling over for dette Problem. Jeg ønsker derfor at fremhæve, at naar det passer i Krammet, har man altsaa et andet Standpunkt end det, man havde dengang.

Justitsministeren (Elmquist): Til det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard skal jeg bemærke, at jeg synes, jeg gjorde klart og tydeligt Rede for de Forhandlinger, der er ført med Dansk Typografforbund og med Københavns Bogtrykkerforening og for Resultatet af disse Forhandlinger, saa jeg kan ikke tænke mig, der er nogen Grund til at omtale dette igen.

Da der ikke har kunnet træffes nogen Ordning angaaende Statstidende, har vi ikke fra Justitsministeriets Side fundet Anledning til at føre nogen Forhandling angaaende Lovtidende, idet vi gaar ud fra, at Resultatet vil blive det samme som med Hensyn til Statstidende. Dertil kommer, at Lovtidende, som jeg nævnte før, stadig udkommer.

Det ærede Medlem spurgte, paa hvilken Maade Lovtidende udkommer. Den udkommer paa den Maade, at nogle Lærlinge, og jeg ved ikke, om det er Bogtrykkerne selv, hidtil har udført Arbejdet. Hvorvidt de vil være i Stand til at fortsætte dermed, ved man ikke, men forhaabentlig vil det blive Tilfældet. Hvis det ikke skulde blive Tilfældet, saa ønsker vi altsaa at have Hjemmel til, at ogsaa Love og Bekendtgørelser kan blive bekendtgjort paa anden Maade end gennem Lovtidende. Men i disse Dage er det ikke nødvendigt. I øvrigt kan det naturligvis forme sig saaledes, at det nu efter den Lovhøst, som finder Sted i disse Dage, vil blive umuligt i næste Uge at overkomme Arbejdet med de faa Funktionærer, som er til Raadighed, og saa kan det være, at man maa tage sin Tilflugt til den her foreslaaede Vej, som vi altsaa gerne vil have i Baghaanden.

Med Hensyn til Beviset mener jeg, at vi kan drøfte dette Spørgsmaal nærmere i Udvalget. Det kan godt være, som det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard siger, at vi bør ordne det paa den Maade, at den Skrivelse, vi skal have tilbage fra Radiofonien, foruden at blive underskrevet af Pressens Radioavis ogsaa skal underskrives af en Embedsmand — det maa vel være en Embedsmand, man kan vel ikke ligefrem udvælge en Tilhører af Folket til at sidde og være Vidne. Man kunde naturligvis tage nogle Stævningsmænd til det, men mon det ikke vil være tilfredsstillende, hvis man lader en af Statsradiofoniens Embedsmænd og en af Ministeriets Embedsmænd attestere, at Udsendelsen har fundet Sted. Men det kan vi, som sagt, drøfte nærmere i Udvalget.

Endelig skal jeg sige, at jeg har ikke paa-staaet, at det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard mente, at det vilde blive billigere, naar vi gik over til Statsdrift. Jeg har kun fremhævet som min Opfattelse paa Grundlag af en i et snart langt Liv indhentet Erfaring, at det sikkert vil blive dyrere. Det er min Erfaring, fra det praktiske Liv, fra min Deltagelse i det kommunale Liv og fra mit Arbejde som Politiker, at naar Staten overtager en Virksomhed, bliver det altid dyrere, mange Gange dyrere. (*Aksel Larsen:* Skal vi sælge Statsbanerne?). Hvad siger det ærede Medlem? (*Aksel Larsen:* Skal vi sælge Statsbanerne?). Det kan vi tale om i et senere Møde; jeg tror, det er for stort et Problem at drøfte her i Dag. Jeg har, som sagt, denne Erfaring — det kan være, det ærede Medlem har en anden Erfaring —, og jeg mener, mit Syn paa dette Spørgsmaal deles fuldt ud af det Parti, jeg tilhører, saa jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem skal vente, der kommer Forslag fra Venstre om, at flere Virksomheder overgaar til den dyre Statsdrift, naar det ikke maatte være absolut nødvendigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Fr. Dalgaard: Til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen skal jeg sige, at det, det drejer sig om her, er Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten skal finde sig i, at for Staten livsvigtige Ting berøres af private Bogtrykkeres Strid med deres Arbejdere. Det er det,